

Ulotka dołączona do opakowania: informacja dla pacjenta

RANISAN 150 mg **(*Ranitidini hydrochloridum*)** **150 mg, tabletki powlekane**

Należy uważnie zapoznać się z treścią ulotki przed zażyciem leku, ponieważ zawiera ona informacje ważne dla pacjenta.

- Należy zachować tę ulotkę, aby w razie potrzeby móc ją ponownie przeczytać.
- W razie jakichkolwiek wątpliwości należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.
- Lek ten przepisano ściśle określonej osobie. Nie należy go przekazywać innym. Lek może zaszkodzić innej osobie, nawet jeśli objawy jej choroby są takie same.
- Jeśli u pacjenta wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w tej ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi lub farmaceucie. Patrz punkt 4.

Spis treści ulotki:

1. Co to jest lek RANISAN 150 mg i w jakim celu się go stosuje
2. Informacje ważne przed przyjęciem leku RANISAN 150 mg
3. Jak przyjmować lek RANISAN 150 mg
4. Możliwe działania niepożądane
5. Jak przechowywać lek RANISAN 150 mg
6. Zawartość opakowania i inne informacje

1. Co to jest lek RANISAN 150 mg i w jakim celu się go stosuje

RANISAN zawiera ranitydynę, która jest specyficznym, szybko działającym antagonistą receptorów histaminowych H₂. Hamuje ona zarówno podstawowe, jak i poposiłkowe wydzielanie kwasu solnego oraz zmniejsza wydzielanie pepsyny w soku żołądkowym.

Ranitydyna ma względnie długi okres półtrwania, dzięki czemu pojedyncza dawka 150 mg hamuje wydzielanie kwasu żołądkowego przez 12 godzin.

Wskazaniem do stosowania leku RANISAN 150 mg **u dorosłych** jest:

- Leczenie choroby wrzodowej dwunastnicy oraz łagodnej postaci choroby wrzodowej żołądka, w tym owrzodzeń wywołanych niesteroidowymi lekami przeciwzapalnymi.
- Zapobieganie owrzodzeniom dwunastnicy występującym podczas stosowania niesteroidowych leków przeciwzapalnych (w tym kwasu acetylosalicylowego) szczególnie u pacjentów z chorobą wrzodową w wywiadzie.
- Choroba wrzodowa dwunastnicy związana z zakażeniem *Helicobacter pylori*.
- Leczenie owrzodzenia pooperacyjnego.
- Leczenie refluksowego zapalenia przełyku.
- Zespół Zollingera-Ellisona.
- Łagodzenie objawów refluksu żołądkowo-przełykowego.
- Nawracające dolegliwości dyspeptyczne charakteryzujące się bólem (w nadbrzuszu lub zamostkowym), związanym z posiłkami lub zakłócającym sen, ale nie będącym wynikiem schorzeń wymienionych powyżej.
- Zapobieganie zespołowi Mendelсона (przed znieczuleniem ogólnym u pacjentów, u których istnieje ryzyko aspiracji kwasu, szczególnie u kobiet rodzących).
- Zapobieganie krwawieniom z owrzodzenia stresowego u pacjentów ciężko chorych.
- Zapobieganie nawracającym krwawieniom z owrzodzenia trawiennego.

U dzieci (w wieku od 3 do 18 lat) lek RANISAN 150 mg stosuje się w następujących wskazaniach:

- Krótkotrwałe leczenie owrzodzenia trawiennego
- Leczenie refluksu żołądkowo-przełykowego, włącznie z refluksowym zapaleniem przełyku i objawowym łagodzeniem refluksu żołądkowo-przełykowego.

2. Informacje ważne przed przyjęciem leku RANISAN 150 mg

Kiedy nie przyjmować leku RANISAN 150 mg:

- jeśli pacjent ma uczulenie na substancję czynną lub którykolwiek z pozostałych składników tego leku (wymienionych w punkcie 6).

Ostrzeżenia i środki ostrożności

Przed rozpoczęciem przyjmowania RANISAN 150 mg należy omówić to z lekarzem lub farmaceutą.

Leczenie antagonistą H₂-receptorów histaminowych może maskować objawy związane z rakiem żołądka i przez to opóźnić rozpoznanie tej choroby. Dlatego też u pacjentów z wrzodem żołądka i jeśli wskazanie dotyczy dolegliwości dyspeptycznych należy każdorazowo przed rozpoczęciem leczenia ranitydyną wykluczyć nowotworowy charakter choroby (szczególnie dotyczy to osób w średnim wieku i starszych, bądź pacjentów, u których wystąpiły nowe dolegliwości lub zmienił się charakter dolegliwości).

Ranitydyna jest wydalana przez nerki i dlatego u pacjentów z zaburzeniami czynności nerek stężenie leku w osoczu jest podwyższone. U pacjentów tych lek należy dawkować indywidualnie, w zależności od stopnia zaburzenia czynności nerek (patrz także Dawkowanie w zaburzeniach czynności nerek).

Należy regularnie kontrolować stan pacjentów leczonych jednocześnie niesteroidowymi lekami przeciwzapalnymi i ranitydyną. Dotyczy to szczególnie osób w podeszłym wieku oraz pacjentów z chorobą wrzodową w wywiadzie.

Istnieją nieliczne doniesienia sugerujące, iż ranitydyna może wywoływać ostre napady porfirii. W związku z tym należy unikać stosowania leku u pacjentów z ostrą porfirią w wywiadzie.

Palenie tytoniu sprzyja nawrotom choroby wrzodowej dwunastnicy, dlatego pacjentom zaleca się zaprzestanie palenia.

Stwierdzono, że w pewnych grupach pacjentów przyjmujących ranitydynę, jak osoby w podeszłym wieku, chorzy z cukrzycą lub przewlekłą chorobą płuc lub z zaburzeniami odporności może istnieć zwiększone ryzyko zachorowania na pozaszpitalne zapalenie płuc.

Lek RANISAN 150 mg a inne leki

Należy powiedzieć lekarzowi lub farmaceucie o wszystkich lekach przyjmowanych przez pacjenta obecnie lub ostatnio, a także o lekach, które pacjent planuje przyjmować.

Ranitydyna może mieć wpływ na wchłanianie, metabolizm i wydalanie nerkowe niektórych innych leków. W związku z tym może być wymagana modyfikacja ich dawek lub przerwanie leczenia. Może to dotyczyć następujących leków:

- niesteroidowych leków przeciwzapalnych (leki przeciwbólowe i przeciwzapalne),
- pochodnych kumaryny np. warfaryna (leki przeciwzakrzepowe),
- triazolamu, midazolamu (leki uspokajające, nasenne),
- ketokonazolu (lek przeciwgrzybiczy),
- atazanawiru i delawirydyny (leki stosowane w leczeniu zakażenia wirusem HIV),
- gefitynibu (lek stosowany w onkologii),
- glipizydu (lek przeciwcukrzycowy),
- w przypadku stosowania wysokich dawek ranitydyny także prokainamidu i N-acetyloprokainamidu (leki stosowane w zaburzeniach rytmu serca).

Inne leki a lek RANISAN 150 mg

W przypadku stosowania leku zawierającego erlotynib, stosowanego w leczeniu niektórych rodzajów raka, należy porozmawiać z lekarzem przez zastosowaniem leku RANISAN 150 mg. Ranitydyna zawarta w leku RANISAN 150 mg może zmniejszyć ilość erlotynibu we krwi. W związku z tym, w przypadku jednoczesnego podawania erlotynibu, lekarz może odpowiednio dostosować leczenie.

Nie stwierdzono interakcji między ranitydyną, a amoksycyliną lub metronidazolem.

Jeśli jednocześnie z lekiem RANISAN 150 mg podawane są duże dawki sukralfatu (2 g), wchłanianie ranitydyny może być zmniejszone. Dlatego też sukralfat należy przyjmować po upływie przynajmniej dwóch godzin.

Należy powiedzieć lekarzowi o wszystkich przyjmowanych aktualnie lub ostatnio lekach, również tych, które wydawane są bez recepty.

Ciąża, karmienie piersią i wpływ na płodność

Jeśli pacjentka jest w ciąży lub karmi piersią, przypuszcza że może być w ciąży lub gdy planuje mieć dziecko, powinna poradzić się lekarza lub farmaceuty przed zastosowaniem tego leku.

Lek może być stosowany w ciąży tylko w przypadku zdecydowanej konieczności.

Ranitydyna przenika do mleka kobiecego, dlatego może być podawana podczas karmienia piersią tylko w przypadku zdecydowanej konieczności.

Brak danych dotyczących wpływu ranitydyny na płodność u ludzi. W badaniach przeprowadzonych na zwierzętach nie wykazano wpływu na płodność osobników obu płci.

Prowadzenie pojazdów i obsługa maszyn

Jeśli pojawią się takie działania niepożądane, jak zawroty głowy czy niewyraźne widzenie może nastąpić pogorszenie sprawności psychofizycznej.

3. Jak przyjmować lek RANISAN 150 mg

Ten lek należy zawsze przyjmować zgodnie z zaleceniami lekarza lub farmaceuty. W razie wątpliwości należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.

Zalecana dawka to:

Choroba wrzodowa dwunastnicy i łagodna postać choroby wrzodowej żołądka

Leczenie:

Zwykle podaje się jedną tabletkę ranitydyny 150 mg dwa razy na dobę lub jednorazową dawkę 300 mg przed snem. W większości przypadków owrzodzenia dwunastnicy lub łagodnego owrzodzenia żołądka wygojenie następuje po czterech tygodniach. U pacjentów, u których owrzodzenie nie zagoiło się całkowicie na tym etapie leczenia, wygojenie następuje zwykle w czasie dalszych czterech tygodni stosowania leku.

Owrzodzenie wywołane przez niesteroidowe leki przeciwzapalne

Leczenie:

Pacjenci z owrzodzeniami wywołanymi niesteroidowymi lekami przeciwzapalnymi mogą wymagać podawania ranitydyny przez okres od 8 do 12 tygodni w dawce 150 mg dwa razy na dobę lub 300 mg przed snem.

Wyniki leczenia owrzodzenia dwunastnicy dawką ranitydyny 300 mg dwa razy na dobę przez cztery tygodnie były lepsze niż dawką 150 mg dwa razy na dobę lub jednorazową dawką 300 mg przed snem. Zwiększenie dawki nie powodowało większej liczby objawów niepożądanych.

Zapobieganie:

Aby zapobiec powstawaniu owrzodzeń dwunastnicy w czasie leczenia niesteroidowymi lekami przeciwzapalnymi, wskazane jest podawanie ranitydyny w dawce 150 mg dwa razy na dobę.

Choroba wrzodowa dwunastnicy związana z zakażeniem Helicobacter pylori

Ranitydynę w dawce 300 mg przed snem lub 150 mg dwa razy na dobę można stosować z amoksyycyliną podawaną w dawce 750 mg trzy razy na dobę i metronidazolem w dawce 500 mg trzy razy na dobę, przez okres dwóch tygodni. Następnie ranitydynę należy podawać przez okres kolejnych dwóch tygodni. Takie leczenie skutecznie zmniejsza częstość nawrotów owrzodzenia dwunastnicy.

Leczenie podtrzymujące:

W leczeniu podtrzymującym u pacjentów dobrze reagujących na krótkotrwałe leczenie, zwłaszcza jeśli stwierdzono u nich chorobę wrzodową w wywiadzie, stosuje się zwykle dawkę 150 mg ranitydyny przed snem.

Owrzodzenie pooperacyjne

W leczeniu owrzodzenia pooperacyjnego stosuje się dawkę ranitydyny 150 mg dwa razy na dobę. W większości przypadków dochodzi do wygojenia owrzodzenia w czasie 4 tygodni. W przypadku niecałkowitego wygojenia zaleca się kontynuację leczenia przez kolejne cztery tygodnie.

Refluks żołądkowo-przełykowy

W celu złagodzenia objawów refluksu przełykowego zaleca się dawkę ranitydyny 150 mg dwa razy na dobę przez dwa tygodnie. Jeżeli objawy nie ustąpią można kontynuować ww. dawkowanie przez okres kolejnych dwóch tygodni.

Refluksowe zapalenie przełyku

Pacjentom z refluksowym zapaleniem przełyku zaleca się przyjmowanie ranitydyny w dawce 150 mg dwa razy na dobę lub 300 mg w jednej dawce przed snem przez okres do ośmiu tygodni lub w razie potrzeby przez okres 12 tygodni. U pacjentów z umiarkowanym lub ciężkim zapaleniem przełyku dawkę ranitydyny można zwiększyć do 150 mg cztery razy na dobę przez okres 12 tygodni.

Zespół Zollingera-EHisona

U pacjentów z zespołem Zollingera-Ellisona dawka początkowa wynosi 150 mg trzy razy na dobę i w razie potrzeby może być zwiększona. Dawki do 6 g na dobę były dobrze tolerowane.

Nawracające dolegliwości dyspeptyczne

U pacjentów z nawracającymi dolegliwościami dyspeptycznymi ranitydynę podaje się w dawce 150 mg dwa razy na dobę przez 6 tygodni. W razie niepowodzenia tak prowadzonego leczenia należy dążyć do weryfikacji rozpoznania.

Zapobieganie zespołowi Mendelсона

Pacjentom, u których istnieje niebezpieczeństwo powstania zespołu Mendelсона można podać 150 mg ranitydyny na dwie godziny przed rozpoczęciem znieczulenia ogólnego, a najlepiej również jedną tabletkę 150 mg poprzedniego wieczora. Alternatywnie można w tych przypadkach zastosować ranitydynę we wstrzyknięciach. W położnictwie od początku porodu można podawać ranitydynę w doustnej dawce 150 mg co 6 godzin. Jeżeli konieczne jest zastosowanie znieczulenia ogólnego, to zaleca się dodatkowo podanie leku zobojętniającego przed rozpoczęciem znieczulenia.

Zapobieganie krwawieniom z owrzodzenia stresowego u pacjentów ciężko chorych oraz nawracającym krwawieniom u pacjentów z chorobą wrzodową

W zapobieganiu krwawieniom z owrzodzenia stresowego oraz w zapobieganiu nawrotom krwawień u pacjentów z chorobą wrzodową ranitydynę należy stosować pozajelitowo. Dawkę doustną 150 mg można podać dwa razy na dobę jako alternatywę leczenia dożylnego, po rozpoczęciu żywienia.

Dawkowanie w zaburzeniach czynności nerek

U pacjentów, u których klirens kreatyniny wynosi mniej niż 50 ml/min dochodzić może do kumulacji ranitydyny i zwiększenia stężenia leku w osoczu. U tych pacjentów zalecana dobową dawką ranitydyny wynosi 150 mg.

Dawkowanie u dzieci w wieku 12 lat i powyżej

U dzieci w wieku 12 lat i powyżej stosuje się dawkowanie jak u dorosłych.

Dawkowanie u dzieci w wieku od 3 do 11 lat i o masie ciała powyżej 30 kg

Leczenie owrzodzenia trawiennego

Zalecana dawka doustna w leczeniu owrzodzenia trawiennego u dzieci wynosi od 4 mg/kg na dobę do 8 mg/kg na dobę w dwóch dawkach podzielonych do maksymalnej dawki 300 mg ranitydyny na dobę przez okres 4 tygodni. U pacjentów, u których owrzodzenie nie zagoiło się całkowicie wskazane są kolejne 4 tygodnie terapii, ponieważ całkowite wygojenie następuje zazwyczaj w ciągu 8 tygodni.

Refluks żołądkowo-przełykowy

Zalecana dawka doustna w leczeniu refluksu żołądkowo-przełykowego u dzieci wynosi od 5 mg/kg na dobę do 10 mg/kg na dobę w dwóch dawkach podzielonych do maksymalnej dawki 600 mg (maksymalna dawka przeznaczona jest dla dzieci o większej masie ciała i młodzieży z ciężkimi objawami).

Dawkowanie u noworodków

Bezpieczeństwo i skuteczność stosowania u noworodków nie zostały określone.

W przypadku wrażenia, że działanie leku jest za mocne lub za słabe, należy zwrócić się do lekarza.

Przyjęcie większej niż zalecana dawki leku RANISAN 150 mg

W razie przedawkowania ranitydyny wskazane jest leczenie objawowe i podtrzymujące.

W razie zastosowania większej dawki leku niż zalecana, należy niezwłocznie zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.

Pominięcie przyjęcia leku RANISAN 150 mg

Nie należy stosować dawki podwójnej w celu uzupełnienia pominiętej dawki.

W razie jakichkolwiek dalszych wątpliwości związanych ze stosowaniem tego leku, należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.

4. Możliwe działania niepożądane

Jak każdy lek, lek ten może powodować działania niepożądane, chociaż nie u każdego one wystąpią.

Poniżej wymieniono działania niepożądane stwierdzone u osób leczonych ranitydyną. W wielu przypadkach nie było pewnego związku przyczynowego ze stosowaniem ranitydyny.

- **Reakcje alergiczne**, których objawy mogą obejmować:
 - wysypkę skórą (pokrzywkę) lub zaczerwienienie,
 - obrzęk, głównie twarzy, warg, języka lub gardła (obrzęk naczynioruchowy),
 - nasilenie świstów w drogach oddechowych, kaszel lub trudności w oddychaniu, ból w klatce piersiowej,
 - nagłe uczucie osłabienia lub zawroty głowy (mogą doprowadzić do upadku lub utraty przytomności).

- Problemy z nerkami, które mogą objawiać się bólem pleców, gorączką, bólem podczas oddawania moczu, nieprawidłowymi wynikami badań krwi i moczu (ostre śródmiąższowe zapalenie nerek).
- Silny ból brzucha mogący być oznaką zapalenia trzustki.
- Wolne lub nieregularne bicie serca.

Należy natychmiast skontaktować się z lekarzem, jeśli wystąpi którykolwiek z wyżej wymienionych objawów. Przerwać stosowanie leku RANISAN 150 mg.

Działanie niepożądane występujące niezbyt często (oznacza występowanie rzadziej niż u 1 na 100 pacjentów, ale częściej niż u 1 na 1000 pacjentów przyjmujących lek):

- Ból brzucha.
- Zaparcia.
- Nudności.

Objawy te przeważnie przemijają podczas kontynuowania leczenia.

Działanie niepożądane występujące rzadko (oznacza występowanie rzadziej niż u 1 na 1000 pacjentów, ale częściej niż u 1 na 10 000 pacjentów przyjmujących lek):

- Wysypka na skórze.

Rzadkie objawy niepożądane mogące pojawić się w wynikach badań krwi:

- Zwiększenie stężenia kreatyniny w osoczu (zazwyczaj nieznaczne; wraca do normy podczas kontynuowania terapii).
- Przemijające zmiany aktywności enzymów wątrobowych.

Działanie niepożądane występujące bardzo rzadko (oznacza występowanie rzadziej niż u 1 na 10 000 pacjentów przyjmujących lek):

- Zwykle przemijające zmiany liczby elementów morfotycznych krwi. Pacjent może odczuwać zmęczenie, skrócenie oddechu, może być bardziej podatny na zakażenia lub może wystąpić u niego łatwiejsze siniaczenie.
- Przemijające stany splątania, depresji i omamy, głównie u pacjentów ciężko chorych, pacjentów w podeszłym wieku i pacjentów z nefropatią (choroba nerek).
- Ból głowy, czasami silny, zawroty głowy, bóle stawowe i mięśniowe, przemijające ruchy mimowolne.
- Przemijające niewyraźne widzenie, prawdopodobnie w wyniku zaburzenia akomodacji.
- Przyspieszone bicie serca.
- Zapalenie naczyń.
- Biegunka.
- Zwykle przemijające zapalenie wątroby przebiegające z żółtaczką lub bez żółtaczki.
- Rumień wielopostaciowy, łysienie.
- Przemijająca impotencja, objawy i stany dotyczące piersi u mężczyzn (takie jak ginekomastia i mlekotok).

Działanie niepożądane występujące z nieznaną częstością (oznacza to, że częstość nie może być określona na podstawie dostępnych danych):

- Dusznosc.

Jeśli nasili się którykolwiek z objawów niepożądanych lub wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane niewymienione w ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi lub farmaceucie.

Zgłaszanie działań niepożądanych

Jeśli wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi lub farmaceucie, lub pielęgniarce. Działania niepożądane można zgłaszać bezpośrednio do Departamentu Monitorowania Niepożądanych Działań

Produktów Leczniczych Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych:

Al. Jerozolimskie 181C, 02-222 Warszawa,
tel.: 22 49-21-301,
fax: 22 49-21-309,
e-mail: ndl@urpl.gov.pl.

Działania niepożądane można zgłaszać również podmiotowi odpowiedzialnemu.
Dzięki zgłoszeniu działań niepożądanych można będzie zgromadzić więcej informacji na temat bezpieczeństwa stosowania leku.

5. Jak przechowywać lek RANISAN 150 mg

Lek należy przechowywać w miejscu niewidocznym i niedostępnym dla dzieci.
Brak szczególnych środków ostrożności dotyczących temperatury przechowywania leku.
Przechowywać w suchym miejscu. Chronić od światła.

Nie stosować tego leku po upływie terminu ważności zamieszczonego na pudełku po: Termin ważności (EXP). Termin ważności oznacza ostatni dzień podanego miesiąca.

Leków nie należy wyrzucać do kanalizacji ani domowych pojemników na odpadki. Należy zapytać farmaceutę, jak usunąć leki, których się już nie używa. Takie postępowanie pomoże chronić środowisko.

6. Zawartość opakowania i inne informacje

Co zawiera lek RANISAN 150 mg

- Substancją czynną leku jest ranitydyna w postaci ranitydyny chlorowodoru.
- Pozostałe składniki leku to: skrobia kukurydziana, celuloza mikrokryształiczna, poliwinylpirolidon VA-64, poliwinylpirolidon 25, magnezu stearynian,
skład otoczek: hypromeloza 5, hypromeloza 15, makrogol 6000, tytanu dwutlenek, magnezu stearynian, simetikonu emulsja.

Jak wygląda lek RANISAN 150 mg i co zawiera opakowanie

Lek RANISAN 150 mg występuje w postaci białawych tabletek powlekanych o kształcie soczewki o średnicy 9,6 mm, mających linię podziału po jednej stronie.

Tabletki powlekane RANISAN 150 mg pakowane są w blistry Aluminium/Aluminium, 2, 3 lub 6 blisterów po 10 tabletek w pudełku tekturowym.

Podmiot odpowiedzialny i wytwórca:

PRO.MED.CS.
Praha a.s Telčská 1
140 00 Praha 4
Czechy

W celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji należy zwrócić się do miejscowego przedstawiciela podmiotu odpowiedzialnego.

Data ostatniej aktualizacji ulotki: